Universitätsbibliothek Paderborn

Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris atq[ue] noui || instrumenti

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Anime resurrectione & immortalitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

Visual Library

mutū ad peccati cōfeſſionē. Mat.xij. Lu.xj. Angeli mali virtute diuina eijciunt: quā ipſi timēt/eā potentiſſimā cognoſcēdo. Unde ſaluator nr̄ octo demoniacos liberauit: vt ptz.j.in cap.lxxxv.de miraculis dei. Paulus ī hac virtute curauit puellā/ quā ſpūs phitonicus poſſidebat. Act. xvj. Quia quidā deriſiue in nomīe dei ⁊ Pauli demonia volebāt eijcere/demoniacus in eos inſilijt ⁊ ↄfudit. Act. xix. Angeli mali mendaces ſunt/ ⁊ mēdacia proferūt: ⁊ ſi aliqn̄ vera dicunt/ſemꝑ falſa veris cōmiſcent: ideo audiri nō debēt. Propter qd̄ ſaluator noſter laudes eoꝝ renuit: ⁊ ipſos tacere fecit: licet ipſi tūc dicerēt veritatē. Lu.iiij. Egreſſus eſt ſpūs mendax: ⁊ ſtetit in ore oīm ꝓphetarū: et decepit Achab regez iſrael. iij. Regū.xij.

¶De anime reſurrectione et immortalitate. Cap.xiij.

Anime immortalitatem
probant exempla
Perſonarum decedentium.
Locorū continentiū.
Perfectorum credentium.
Mortuoꝝ ſurgentium.
Uerborum permanentium.
Sanctorū aſſerentium.

Anime rationalis īmortalitas ꝓbatꝛ exemplis pſonaꝝ defunctaꝝ: q̄ in alia vita legunt vivere. Ideo dicit de Abraā: Appoſitus eſt ad populū ſuū. Ex q̄ probat/ ꝙ in alia vita hꝫ pplm.ſ. eos q̄ in hac vita bene vixerūt/ſicut ⁊ ipſe vixit. Et ſilr̄ dr̄ de iſaac/ ⁊ ſilr̄ de Jacob. Gen̄.xxv.et xxxv. Apparēs dn̄s Moyſi dixit: Ego ſuz deus Abraā/ deus iſaac ⁊ iacob. Exod.iij. Per h̄ ꝓbat ſaluator reſurrectionē mortuoꝝ/dicēs: Nō ē deꝰ mortuoꝝ/ſꝫ viuoꝝ. Mathei. xxij. Dn̄s reddidit oīa iob q̄ ꝑdiderat in duplo: ⁊ tn̄ nō habuit niſi ſeptē filios: et tres filias/ſicut prius. vt(ſm Greg.in morali.)hi q̄ fuerūt mortui/viuere cōprobarent. Job.vlti. Freq̄nter legimꝰ ī lib. Reg. Dormiuit cū pr̄ibꝫ ſuis. Ex q̄bꝫ verbis mōſtrat eos viuere pꝰ mortē/⁊ iterꝝ reſurrecturos: ſic̄ de dormiēte apparet. Ex verb etiā defunctoꝝ dānatoꝝ colligit/ ꝙ viuēt tā boni q̄ꝫ mali ī alio ſclo. Hec em̄ ſunt ꝟba dānatorū: Nos inſenſati vitā illorum exiſtimabamꝰ inſaniā: Ecce

quō cōputati ſūt inter filios
dei. Sap. v. Anime rōnalis
īmoꝛtalitatē ꝓbāt loca ī ſacra
ſcriptura aīab; ſpecialiter de
putata. ſ. infernꝰ ⁊ reĝes pa-
radiſi. Jō cū iacob crederet
eſſe moꝛtuū ioſeph filiū ſuū/
dixit: Deſcēdā ad filiū meū
lugēs in īfernū. Gen. xxxvij
Frēs Joſeph dixerūt: Duo
decim frēs ſumꝰ. q̄ſi adhuc
viueret/ quē moꝛtuum crede-
bāt. minimꝰ cū pr̄e nr̄o ē: aliꝰ
nō ē ſup. Gen. xlij. De choꝛe
⁊ cōplicib; dr̄: Deſcēderūt vi
ui ad inferos/ opti humo. vt
ꝑ h̄ oñdat̄/ ꝙ mali in inferno
viuūt/ ſ̄m aīas immoꝛtales.
Nūe. xvj. Cū Abſalō iterēſſ
ſet/ dauid lachꝛymabat̄: ⁊ plā
xit eū. Dicit ſup h̄ Augu. iij.
de doctri. chr̄ia: Nō orbitatē
filij doluit: ſ; nouerat q̄b; pe-
nis tā impia ⁊ patricidialis
aīa toꝛq̄ret̄. Nā priꝰ q̄ alio fi
lio īnocēte ⁊ egrotāte affige
bat̄/ moꝛiēte letatꝰ eſt. ij. Re.
xij. ⁊. xviij. Tobias dixit: Fi
lij ſctōꝝ ſumꝰ: ⁊ vitā illoꝝ ex
pectamꝰ/ quā dñs daturꝰ eſt
his q̄ fidē eiꝰ nō mutāt. Tob
ij. De Nabuchodonoſoꝛ dr̄:
Infernꝰ ↄturbatꝰ eſt ī aduē-
tu tuo. Eſa. xiiij. Aīe imoꝛta-
litatē oñdit fides ꝑfectoꝝ et
ꝑfecte credētiū/ ac reſurrecti
onē ſperātiū. Si eñ Saul
nō crediſſet Samuelē ſ̄m
aīaꝫ viuere: nō eū ſuſcitari pe
tiſſet. j. Re. xxviij. Hāc fidē
habuit Dauid ꝑfecte/ q̄n mi-
rātib; ſeruis ꝙ ipē ꝓ moꝛtuo
filio non lugebat/ dixit: Ego
ibo ad eū: ipē vo nō reuertet̄
ad me. ij. Re. xij. Hāc fidē te
nebat Tobias/ dicēs: Preci
pe in pace recipi ſpm̄ meum.
Tob. iij. Fidelis Eleazarꝰ
rñdit ſibi ſuadētib;: Manū
dei nec viuꝰ/ nec defunctꝰ ef-
fugiā. ij. Mach. vj. Ex v̄bis
fidelib; ſeptē fratrū credētiū/
aperte colligit̄ aīas viuere
poſt hāc vitā. ij. Macha. vij.
Aīe imoꝛtalitatē ꝓbat reſur-
rectio moꝛtuoꝝ veteris teſta
mēti ⁊ noui. Jō Helias reſu
ſcitaturus puerū hoſpite ſue
dixit: Reuertat̄ aīa pueri hu
ius ad viſcera eiꝰ. q̄ niſi vixiſ
ſet/ nō potuiſſet viſcera intro
ire. iij. Re. xvij. Heliſeus nō
ſuſcitaſſet filiū Sunamitis/
niſi tūc aīa eiꝰ vixiſſet. iiij.
Re. iiij. Saluatoꝛ nr̄ ſuſcita-
turus adoleſcentē defunctū/
ac ſi viueret vocādo ſurgere
imperauit. Lu. vij. Doꝛmiē-
tem appellat puellā moꝛtuā:
quā tanq̄ȝ de ſomno excitās
ſuſcitauit. Mat. ix. Lazarū
q̄triduanū tanq̄ȝ viuentē vo

cās dixit: Lazare veni foras Joan. xj. Aīe imoꝛtalitatē ꝓbat teſtimoniū veritatis/ qḋ mētiri nō pōt/ ſcꝫ ieſu chꝛi dicētis diſcipulis: Nolite timere eos q̄ occidūt coꝛpꝰ: aīam aūt occidere nō pñt. Mat. x. Hoc idē patet ex verbis eiꝰ reſurrectionē ꝓnūciantibus Saduceis. Matt. xxij. Jn parabala eiꝰ de Lazaro ꝛ diuite epulone/ oſtendiť aīas viuere poſt hanc vitā. Lu. xvj. Cōſiliū chꝛiſti eſt: Facite vobis amicos de mā̄mona iniquitatis: vt cū defeceritis/ recipiāt vos in eterna tabernacula. Ergo aīa poſt hāc vitā eterna tabernacula poſſidebit. Lu. xvj. Aīe imoꝛtalitatē ꝓbant teſtimonia ſctōꝝ: q̄ fuerūt docti a ſpūſctō. Jdeo Salomō ait: Reuertať puluis in terrā ſuā/ vnde erat: et ſpiritus ad deū/ q̄ dedit illū. Eccēs vlti. Stephanꝰ cū lapidareť/ dicebat: Dñe Jeſu accipe ſpiritū meū. Act. vij. Paulus ait: Si terreſtris domus nr̄a diſſoluať: habemus domū nō manufactā/ ſꝫ eternā in celis. ij. Coꝛin. v. Jdē: Cupio diſſolui/ ꝛ eſſe cū chꝛiſto. Quod nihil eſſet dicere/ ſi aīa nō viueret in eternū. Ad Philip. j.

¶ De apparentibꝫ ſanctis. Cap. xiiij.

Apparuit deus aliquando
Neſcientibus/ inſtruēdo.
Delinquentibꝫ/ coꝛrigendo.
Se querentibꝫ/ ꝓmittendo.
Confugientibꝫ/ defendendo.
Nō credentibꝫ/ aſſerendo.
Patientibus/ refouendo.
Diligentibus/ experiendo.

a Apparuit deꝰ aliqn̄/ vt īſtrueret neſciētes/ ꝛ admoneret eos. Sicut añ peccatū apparuit/ ꝛ locutꝰ eſt ad Adā: inſtruēs ꝛ ammonens eū/ ne ō ligno vetito mādūcaret. Gen. ij. Noe apparuit: et inſtruxit/ vt faceret arcam: ꝛ modū ꝛ oꝛdinē demōſtrauit Gen. vj. Monuit etiā dñs abꝛaā/ vt de terra ꝛ cognatione ſua exiret. Gen. xij. Multotiēs apparuit Moyſi: ipm̄ de liberatiōe/ ducatu ꝛ regimine ppl'i inſtruēs. Exo. iij. ꝛ in multis locis. Sic ꝛ Joſue multotiens apparuit/ inſtruēdo eū. Joſue. iij. v. xj. et xxvij. Spūſſctūs apparuit in linguis igneis/ vt diſcipulos ardenter inſtrueret p̄dicare. Act. ij. Petro oꝛāti apparuit dñs: ꝛ eū de cōuerſione